

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 505

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 august 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 198 din 19 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995.....	1-3	566.	din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă..... 3-5
Decizia nr. 200 din 26 iunie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80			
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			— Ordin al ministrului sănătății și familiei privind metodologia de trimitere a unor categorii de bolnavi pentru tratament medical în străinătate..... 6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 198

din 19 iunie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihail Păun Cotta — magistrat-asistent

ficări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transtex” — S.R.L. Sighișoara în Dosarul nr. 1.594/2000 al Judecătorei Sighișoara, județul Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modi-

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.594/2000, **Judecătoria Sighișoara, județul Mureș, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transtex” — S.R.L. Sighișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 contravin prevederilor art. 41 alin. (7), art. 49, art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), art. 135 alin. (6), art. 29 și 30 din Constituție, deoarece aduc restrângeri libertății comerțului și instituie o răspundere obiectivă, fără culpă, ceea ce contravine art. 41 alin. (7) din Constituție. Se apreciază că prin aceste sancțiuni operează o „confiscare mascată” a averii dobândite licit în baza unor relații comerciale. Astfel intervenția statului în cadrul unor raporturi juridice de natură comercială nu se justifică în condițiile în care nu a fost parte în contract.

Judecătoria Sighișoara, exprimându-și opinia, consideră că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 29, art. 30, art. 41 alin. (7), art. 49, art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), precum și celor ale art. 135 alin. (6) din Constituție, excepția de neconstituționalitate fiind neîntemeiată. Desfășurarea activității agenților economici trebuie să se realizeze în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, cu respectarea obligației de repatriere a valutei și a termenului maxim de repatriere.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, este neîntemeiată pentru următoarele motive:

Prin art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 se stabilește o serie de norme în scopul consolidării regimului valutar în vigoare și al întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare. Existența acestor norme nu încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 49 alin. (1), art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), art. 135 alin. (6) și în art. 41 alin. (7). Se arată că economia de piață și libertatea comerțului nu justifică utilizarea bunurilor proprietate privată, indiferent de natura lor, cu încălcarea reglementărilor legale privind protecția unui interes național, astfel cum este cel al asigurării disponibilităților valutare necesare achitării obligațiilor externe de plată ale economiei. Se mai arată că „unele restrângeri, condiționări sau măsuri protecționiste pe care statul le-ar impune prin lege nu reprezintă o atingere adusă existenței dreptului sau libertății și nici intereselor private, care se integrează într-un cadru general, cel al interesului public”. Cu privire la raportarea art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 la art. 29 și 30 din Constituție se arată că aceste din urmă prevederi constituționale nu au nici un fel de relevanță, întrucât se referă, în realitate, la libertatea gândirii, a conștiinței și la libertatea de exprimare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin excepția de neconstituționalitate ridicată se contestă legitimitatea constituțională a întregului art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994. Ținând însă seama că litigiul în cadrul căruia excepția a fost ridicată are ca obiect plângerea acestei societăți împotriva sancțiunii contravenționale ce i-a fost aplicată în temeiul art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, rezultă că numai aceste prevederi urmează să fie avute în vedere pentru soluționarea excepției.

Art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, are următorul cuprins: *„În vederea consolidării regimului valutar în vigoare și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, se stabilesc următoarele: [...]*

2. Persoanele juridice și fizice prevăzute la art. 1 sunt obligate să încaseze sumele în valută aferente exporturilor de mărfuri, executărilor de lucrări și prestărilor de servicii în străinătate, precum și din orice alte operațiuni și tranzacții externe, prin conturile deschise în România la bănci autorizate. [...]

7. În cazul constatării nerespectării termenelor menționate la pct. 3, 5 și 6, precum și a celor menționate în autorizația Băncii Naționale a României eliberată conform pct. 4, privind repatrierea încasărilor în valută, se vor aplica următoarele amenzi contravenționale reprezentând:

a) 10%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri de până la 30 de zile calendaristice;

b) 15%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri între 30 și 60 de zile calendaristice;

c) 20%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru fiecare lună calendaristică care depășește primele 60 de zile de întârziere.

În toate situațiile se menține obligația repatrierii sumelor în valută în termen de 30 de zile calendaristice de la data constatării contravenției.

În cazul depășirii termenului de la alineatul precedent, penalitățile stabilite la art. 7 din Legea nr. 76/1992, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță, se majorează cu 50%.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat prin mai multe decizii asupra dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, precum Decizia nr. 15/1997, rămasă definitivă prin Decizia nr. 149/1997, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 24 septembrie 1997, și Decizia nr. 186 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 5 februarie 1999. Respungând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea și-a motivat aceste decizii, în esență, astfel:

a) atât obligația de repatriere a valutei, cât și efectuarea operațiunilor prin conturile deschise în România la bănci autorizate nu încalcă art. 49 alin. (1) din Constituție, deoarece acesta, reglementând situațiile în care pot fi restrânse drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, prevăzute la cap. II al titlului II din Constituție, nu se aplică în cauză;

b) dispozițiile legale criticate nu contravin art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b) și art. 135 alin. (6) din Constituție, deoarece inviolabilitatea, în condițiile legii, a proprietății private nu poate fi opusă cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară, în stadiul actual de dezvoltare a economiei de piață. Nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere, deoarece de constituirea fondurilor valutare depinde funcționarea însăși a sistemului economic, astfel că autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu se poate realiza decât cu respectarea acestor obligații.

Întrucât nu există elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față. De aceea excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile

art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1999 urmează să fie respinsă.

În plus, în ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 contravin prevederilor art. 29 și 30 din Constituție, Curtea constată că aceste texte din Legea fundamentală se referă în esență la drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor, care nu pot fi opuse cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară.

În ceea ce privește lipsa culpei societății comerciale exportatoare în repatrierea valutei în termenul prevăzut de lege, invocată de autorul excepției, aceasta nu este o problemă de contencios constituțional, ci una care privește aplicarea legii, de competența exclusivă a instanței de judecată.

De aceea urmează să se respingă și excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transtex” — S.R.L. Sighișoara în Dosarul nr. 1.594/2000 al Judecătoriei Sighișoara, județul Mureș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 200

din 26 iunie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Ilie Mircea Rai în Dosarul nr. 3.082/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită amânarea cauzei pentru a se solicita din nou punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului, care nu au fost comunicate Curții Constituționale. De asemenea, consideră că este necesar să se solicite și alte documente, și anume: raportul Comisiei pentru muncă și protecție socială, al Comisiei pentru drepturile omului, al comisiei juridice, al Comisiei de disciplină și imunități, avizul Comisiei pentru drepturile omului, raportul de mediere al comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului. Consideră că aceste documente sunt importante pentru soluționarea excepției, întrucât atestă

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de

derularea procedurii de adoptare a Legii nr. 168/1999. Mai arată că raportul judecătorului-raportor nu se referă la motivarea excepției de neconstituționalitate, deoarece când o lege este nulă președintele țării nu poate emite decret de promulgare înainte de a fi semnată legea de către președintele Senatului. Totodată se cere amânarea cauzei și pentru a se solicita punctul de vedere al noului Guvern.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare a cauzei, formulată de autorul excepției, precizând că este al doilea termen la care autorul excepției solicită amânarea, după ce a obținut un termen pentru lipsă de apărare, iar potrivit art. 54 din Constituție drepturile și libertățile trebuie exercitate cu bună-credință. Se mai arată că în realitate se încearcă tergiversarea soluționării cauzei.

Curtea, deliberând asupra cererii de amânare a cauzei, formulată de autorul excepției, constată că au fost respectate cerințele art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, și, în consecință, respinge cererea de amânare, acordând cuvântul pe fondul cauzei.

Autorul excepției solicită admiterea excepției, susținând că Legea nr. 168/1999 este în întregul său neconstituțională, și îndeosebi capitolul III al acesteia, deoarece nu s-a respectat procedura de adoptare a legii.

Se susține, de asemenea, că legea criticată este neconstituțională, deoarece Legea nr. 168/1999 a fost semnată de Președintele României înainte de a fi semnată de președinții celor două Camere ale Parlamentului. Se mai susține că dispozițiile legii criticate au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2000, iar nu anterior acestei date. Prin urmare, legea menționată nu poate fi aplicată litigiului care datează din anul 1996. De aceea dispozițiile art. 79 și 80 din lege, care se referă și la aceste litigii anterioare adoptării legii, sunt neconstituționale. Se consideră că legile trebuie să fie concordante, fără discriminări (de exemplu, dreptul la muncă și dreptul la pensie). Consideră că nu se poate judeca în termenul de 10 zile, prevăzut de Legea nr. 168/1999, o acțiune având 12 capete de cerere. Pe de altă parte, legea are lacune grave, deoarece nu se prevede și soluționarea drepturilor nepatrimoniale. Precizează că a mai invocat și neconstituționalitatea altor texte de lege, în raport cu prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 21 din Constituție, texte care contravin și prevederilor art. 1 din Codul civil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, precizând că art. 144 din Constituție, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 nu prevăd printre atribuțiile Curții Constituționale și pe aceea de a verifica procedura de adoptare a legii. Se consideră că susținerile autorului excepției privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate sunt neîntemeiate, deoarece sunt respectate atât prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, referitoare la neretroactivitatea legii civile, cât și cele ale art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție. Se precizează că, așa cum s-a statuat de Curtea Constituțională prin numeroase decizii, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești, ci accesul la o cale efectivă de atac, în speță la calea de atac a recursului. Se mai arată că autorul excepției a exercitat deja și calea de atac a apelului, cauza aflându-se actualmente în recurs.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.082/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Ilie Mircea Rai.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că Legea nr. 168/1999 a fost promulgată prin Decretul nr. 361 la data de 11 noiembrie 1999, înainte de data semnării sale de către președintele Senatului (12 noiembrie 1999), ceea ce constituie o încălcare a prevederilor art. 77 din Constituție. Se mai consideră că art. 79 din Legea nr. 168/1999 este contrar art. 21 din Constituție, deoarece prevede că „*Hotărârile instanței de fond sunt definitive*“, eliminând sau limitând căile ordinare de atac care, potrivit Codului de procedură civilă, sunt apelul și recursul. Se mai susține că în acest mod același text de lege anulează și dreptul la muncă garantat de art. 38 din Constituție și încalcă, de asemenea, și prevederile art. 51 din Legea fundamentală, potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației acesteia și a legilor este obligatorie. Se invocă și tratarea discriminatorie a dreptului la muncă, ca drept fundamental față de alte drepturi. Autorul excepției consideră că termenul de 10 zile prevăzut la art. 80 pentru declararea recursului este „neștiințific și nelegal, fiindcă acest regim se poate aplica numai în cazul declarării stării de război, conform prevederii art. 92 și art. 93 din Constituție“ și reprezintă „un regim discriminatoriu față de tratarea celorlalte drepturi care se judecă după regulile Codului de procedură civilă“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 21, 38 și 51, invocate de autorul excepției, ci asigură condiții pentru „soluționarea cu celeritate a litigiilor de dreptul muncii“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, considerând că dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 nu încalcă prevederile art. 21, 38 și 51 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999), dispoziții care se referă la caracterul definitiv al hotărârilor instanței de fond, la termenul de redactare și comunicare a acestor hotărâri părților din proces (15 zile), precum și la termenul de 10 zile de la comunicare, termen în care părțile pot declara recurs. Deși autorul excepției a criticat

pentru neconstituționalitate și alte articole din aceeași lege, prin încheierea de sesizare (rămasă definitivă prin nerecurare), Curtea Constituțională a fost investită numai cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din legea menționată. Prin urmare, obiectul excepției îl constituie numai aceste dispoziții, iar nu și celelalte texte de lege cuprinse în cererea prin care autorul a ridicat excepția. În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 38, referitoare la munca și protecția socială a muncii, și ale art. 51, referitoare la respectarea Constituției și a legilor.

De asemenea, autorul excepției a considerat că textele de lege criticate contravin și prevederilor Codului de procedură civilă, referitoare la căile ordinare de atac (apelul și recursul).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”. Prin urmare, stabilirea căilor de atac, a termenelor de comunicare a hotărârilor, a termenelor de exercitare a căilor de atac și a altor reguli procedurale constituie domenii care aparțin legiuitorului, fiind de nivelul legii, iar nu de nivel constituțional. Curtea constată că prevederile art. 21 din Constituție nu sunt încălcate, deoarece în cauză accesul liber la justiție este asigurat prin posibilitatea părților de a se adresa instanței de judecată și de a declara recurs împotriva hotărârii instanței de fond, exercitarea dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime nefiind îngădită prin stabilirea unei singure căi de atac (recursul). Nici un text constituțional nu prevede obligativitatea existenței a două căi ordinare de atac. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa că „accesul liber la justiție nu presupune, în toate cazurile, accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești, în

condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite“ (de exemplu, Decizia nr. 60 din 14 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994).

Curtea constată, de asemenea, că textele de lege criticate nu îngădesc nici dreptul la muncă, garantat de alin. (1) al art. 38 din Constituție, deoarece nu limitează libertatea alegerii profesiei ori a alegerii locului de muncă.

Din aceeași perspectivă Curtea constată că dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 nu încalcă nici prevederile art. 51 din Constituție, referitoare la îndatorirea fundamentală a respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției. Pe de altă parte, Parlamentul, ca unică autoritate legiuitoare, poate modifica sau abroga legile în vigoare, cu condiția respectării prevederilor Legii fundamentale.

Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 168/1999 în raport cu prevederile art. 77 din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece autorul excepției ignoră data adoptării legii (în Senat la 13 mai 1999, în Camera Deputaților la 14 septembrie 1999, iar a raportului de mediere la 19 octombrie 1999 de Camera Deputaților) confundând data semnării legii (12 noiembrie 1999) cu data adoptării acesteia în Parlament. Promulgarea Legii nr. 168/1999, adoptată în Parlament la datele menționate, prin Decretul nr. 361 din 11 noiembrie 1999 de către Președintele României, este în mod evident ulterioară, iar nu anterioară adoptării legii. În realitate autorul excepției confundă data semnării legii cu data adoptării acesteia.

În sfârșit, textele de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate al Curții, constatându-se că sunt conforme prevederilor Constituției (de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, Decizia Curții Constituționale nr. 34 din 6 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 18 aprilie 2001).

Curtea reține că atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Ilie Mircea Rai în Dosarul nr. 3.082/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

ORDIN

privind metodologia de trimitere a unor categorii de bolnavi pentru tratament medical în străinătate

Ministrul sănătății și familiei,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 172/1990 privind modificarea Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 1.519/1967 privind unele măsuri referitoare la trimiterea bolnavilor pentru tratament medical în străinătate și ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală și farmaceutică nr. DB7.486 din 17 august 2001,

emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 septembrie 2001 activitatea de trimitere la tratament medical în străinătate a bolnavilor, precum și a răniților în Revoluția din decembrie 1989 va fi îndeplinită de direcțiile de sănătate publică județene sau a municipiului București și de Direcția generală de asistență medicală și farmaceutică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei.

(2) Trimiterea bolnavilor la tratament medical în străinătate se aprobă de Ministerul Sănătății și Familiei numai pentru afecțiunile care nu pot fi tratate în țară, pe baza unei documentații medicale întocmite de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, denumite în continuare *direcții de sănătate publică*.

(3) Procedura menționată la alin. (2) se aplică și persoanelor care au dobândit afecțiuni în și ca urmare a Revoluției din decembrie 1989.

Art. 2. — (1) Trimiterea la tratament în străinătate se face pentru bolnavii înscrși pe lista unui medic de familie, care au parcurs toate nivelurile de acordare a asistenței medicale, respectiv asistența medicală primară de specialitate, și care au fost spitalizați în unități de înaltă performanță profesională, dar a căror sănătate nu a fost restabilă.

(2) Documentele medicale ale bolnavului (copie de pe fișa pacientului, bilet de ieșire din spital, analize etc.) se depun de către medicul de familie sau de către bolnav la direcția de sănătate publică pe raza căreia domiciliază, împreună cu o cerere din partea bolnavului.

(3) În centrele universitare medicale din București, Cluj-Napoca, Iași, Craiova, Timișoara și Târgu Mureș se organizează comisii de specialitate teritoriale a căror arondare este prevăzută în anexa nr. 1.

(4) Comisiile de specialitate teritoriale vor fi formate din minimum 3 cadre medicale de specialitate cu înalt nivel de pregătire profesională, președintele fiecărei comisii fiind numit de către ministrul sănătății și familiei, la propunerea comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei, iar componența acestora va fi hotărâtă de către președinte.

(5) Atribuțiile comisiilor de specialitate sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Direcțiile de sănătate publică vor desemna un medic inspector responsabil și cu organizarea activității de trimitere la tratament în străinătate, activitate care constă în întocmirea, verificarea și trimiterea documentației medicale a bolnavilor la comisiile de specialitate teritoriale.

(2) Medicul inspector prevăzut la alin. (1) efectuează corespunzător cu clinica recomandată de comisia de specialitate teritorială, programează bolnavul și obține documente privind costul și condițiile de plată a tratamentului, precum și numărul de cont al clinicii.

Art. 4. — (1) Bolnavii propuși pentru trimitere la tratament în străinătate vor fi internați într-o clinică din centrul universitar la care este arondată direcția de sănătate publică, pentru efectuarea unei investigații medicale riguroase, atât pentru maladia de bază, cât și pentru depistarea unor afecțiuni ce contraindică sau complică tratamentul.

(2) După efectuarea investigației medicale prevăzute la alin. (1) va fi întocmită documentația necesară trimiterii bolnavului în străinătate, după caz.

(3) Examinarea bolnavului se realizează de către comisia de specialitate teritorială menționată la art. 2 alin. (3) și (4).

(4) Directorul direcției de sănătate publică trimite Direcției generale de asistență medicală și farmaceutică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei documentația întocmită în conformitate cu metodologia prevăzută în prezentul ordin și însoțită de adresa-tip de înaintare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 5.

(5) Direcția generală de asistență medicală și farmaceutică solicită comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei examinarea documentației medicale și, după caz, a bolnavului, oportunitatea trimiterii în străinătate fiind stabilită în funcție de concluziile acestora.

(6) Cazurile examinate de către comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei vor fi prezentate conducerii ministerului.

(7) Comisia de specialitate teritorială care recomandă trimiterea la tratament în străinătate va avea obligația să examineze bolnavul și la întocmirea acestuia în țară, pentru a stabili beneficiul tratamentului, întocmind un raport medical ce va fi înaintat direcției de sănătate publică, care să cuprindă date privind starea prezentă a bolnavului.

(8) În cazuri excepționale impuse de natura și gravitatea bolii, precum și pentru bolnavii minori, comisiile de specialitate pot recomanda ca bolnavii să se deplaseze în străinătate cu însoțitori, costurile deplasării și cazării urmând să fie suportate de aceștia, cu excepția cazurilor în care bolnavul are vârsta cuprinsă între 0—1 an.

Art. 5. — (1) Suma în valută necesară pentru tratamentul în străinătate se stabilește de direcția de sănătate publică a județului în care domiciliază pacientul, pe baza documentelor primite de la clinicile de specialitate din străinătate.

(2) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (1) se asigură de Ministerul Sănătății și Familiei în limita bugetului aprobat și se utilizează pentru acoperirea costurilor tratamentului medical, ale spitalizării și ale transportului pentru bolnav, sumele aferente fiind transmise direcției de sănătate publică prin care s-a întocmit documentația bolnavului.

(3) Asigurarea valutei necesare se face de către direcția de sănătate publică a județului în care domiciliază acesta, în conformitate cu regulamentul valutar în vigoare.

Art. 6. — (1) Plata tratamentului medical se face de către direcția de sănătate publică, în contul clinicii din străinătate, de regulă după efectuarea tratamentului, pe baza documentelor justificative primite în original de la aceasta.

(2) În situația în care clinica din străinătate solicită achitarea în avans a costului tratamentului, direcția de sănătate publică va transmite acesteia suma stabilită, solicitând totodată să se transmită la sfârșitul tratamentului documentele justificative privind efectuarea acestuia.

(3) În vederea stabilirii modalității de achitare a costului tratamentului în avans sau după efectuarea acestuia direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita, în corespondența cu clinicile din străinătate, precizări în acest sens.

Art. 7. — (1) În termen de 3 zile de la întoarcerea sa în țară bolnavul are obligația să prezinte direcției de

sănătate publică documentele justificative privind utilizarea sumelor acordate pentru efectuarea tratamentului solicitat.

(2) În cazul decesului pacientului familia are obligația să anunțe în termen de 7 zile această situație direcției de sănătate publică, în vederea întocmirii decontului de cheltuieli.

Art. 8. — Pentru sumele primite în vederea acoperirii costului tratamentului efectuat în străinătate solicitantul va răspunde de sumele primite, cu bunurile mobile și imobile pe care le deține, prezentând și un girant pentru aceste sume.

Art. 9. — Pentru bolnavii care au efectuat deplasarea în străinătate în scopul efectuării unui tratament medical, fără să dețină aprobarea prealabilă a Ministerului Sănătății și Familiei, finanțarea retroactivă nu este posibilă.

Art. 10. — Alocarea sumelor necesare trimerii pentru tratament medical în străinătate se aprobă de ordonatorul principal de credite, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație, pe luni și pe trimestre.

Art. 11. — Decizia trimerii pentru tratament medical în străinătate este adoptată după examinarea documentației medicale și, după caz, a bolnavului de către comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 12. — La întoarcerea în țară bolnavul are obligația să se prezinte în termen de 14 zile la comisia de specialitate teritorială care i-a recomandat tratamentul în străinătate.

Art. 13. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 14. — Direcția generală de asistență medicală și farmaceutică, celelalte direcții din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, direcțiile de sănătate publică vor aduce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 15. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului sănătății nr. 1.089/1990, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 20 august 2001.
Nr. 566.

ANEXA Nr. 1

ARONDAREA JUDEȚELOR

la centrele universitare medicale în care funcționează comisiile de specialitate zonale și comisiile medicale centrale

1. Centrul universitar București

Municipiul București

Județele: Argeș, Buzău, Dâmbovița, Ialomița, Prahova, Teleorman, Giurgiu, Călărași, Ilfov, Constanța, Tulcea, Brăila.

2. Centrul universitar Cluj-Napoca

Județele: Cluj, Alba, Bihor, Bistrița-Năsăud, Maramureș, Satu Mare, Sălaj.

3. Centrul universitar Timișoara

Județele: Timiș, Arad, Caraș-Severin, Hunedoara.

4. Centrul universitar Iași

Județele: Bacău, Neamț, Suceava, Vaslui, Iași, Botoșani, Galați.

5. Centrul universitar Târgu Mureș

Județele: Covasna, Harghita, Mureș, Brașov, Sibiu

6. Centrul universitar Craiova

Județele: Gorj, Mehedinți, Vâlcea, Dolj, Olt.

ATRIBUȚIILE comisiilor de specialitate

I. Atribuțiile comisiilor de specialitate teritoriale

1. Examinează bolnavul și documentația medicală, în vederea stabilirii diagnosticului complet al afecțiunii de bază (clinic, etiologic, funcțional, histopatologic, topografic, forma și stadiul evolutiv), consemnând totodată și eventualele boli asociate.

2. Recomandă clinica din străinătate unde poate fi efectuat tratamentul necesar.

3. Completează procesul-verbal medical care va fi inclus în documentația medicală ce va fi trimisă direcției de sănătate publică, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

4. Completează fișa specială prevăzută în anexa nr. 4, pentru bolnavii cu afecțiuni hematologice care solicită transplant de celule stem hematopoietice.

5. Recomandă internarea bolnavilor, propuși pentru plecare la tratament în străinătate, în clinica din centrul universitar la care este arondată direcția de sănătate publică a județului în care domiciliază bolnavul, pentru o investigație riguroasă de evaluare a stadiului evolutiv al bolii.

6. Analizează:

a) măsurile terapeutice aplicate în unitățile de specialitate din țară (examen clinic complet, documentație medicală etc.);

b) starea bolnavului după aplicarea tratamentelor respective;

c) recomandările de tratament în țară (unitate de specialitate, scheme terapeutice, proceduri, metode);

d) eficiența tratamentului aplicat în țară.

7. Recomandă unitatea medicală unde bolnavul urmează să fie tratat, întocmind în acest scop documentația medicală necesară, în situația în care tratamentul bolnavului examinat poate fi efectuat în țară.

8. Comunică în scris solicitantului concluziile sale, inclusiv conduita medicală de urmat, în maximum 14 zile de la examinarea cazului.

II. Atribuțiile comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei

1. Examinează documentația medicală primită de la Direcția generală de asistență medicală și farmaceutică din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și, după caz, bolnavul, stabilind oportunitatea trimiterii la tratament medical în străinătate.

2. Stabilesc temporizarea plecării sau efectuarea unor noi tratamente medicale în țară și iau măsuri pentru trimiterea bolnavilor respectivi în unități de specialitate.

3. Stabilesc investigații și atitudini terapeutice noi în raport cu profilul afecțiunii pentru bolnavii care solicită reexaminarea medicală pentru tratament în străinătate.

ANEXA Nr. 3

PROCES-VERBAL MEDICAL

pentru trimiterea la tratament medical în străinătate, din data de

Membrii Comisiei medicale de specialitate:

1., președintele comisiei;

2., membru;

3., membru;

4., membru;

5., membru.

În conformitate cu prevederile ne-am întrunit în comisie și am examinat bolnavul(a) în vârstă de, având ocupația, buletin/carte de identitate seria nr., domiciliat în, telefon, stabilind următoarele:

Concluzii

1. Diagnosticul complet (clinic, etiologic, forma evolutivă, boli asociate etc.)

.....
.....
.....
.....

2. Tratamentul efectuat până în prezent în țară

.....
.....
.....

3. Tratamentul efectuat până în prezent în străinătate:

a) locul;
b) intervalul de timp;
c) în ce a constat tratamentul

.....
.....;
d) beneficiul pentru bolnav

4. Starea actuală a afecțiunii

.....
.....
.....

5. Recomandări de tratament (al stării actuale) în țară:

.....
.....
.....

a) Eficiența estimată

.....
.....;
b) Nu beneficiază de tratament în țară (motivația completă asupra riscului tratamentului efectuat în țară, comparativ cu cel care urmează să se efectueze în străinătate)

.....
.....

6. Recomandări de tratament în străinătate (al stării actuale):

a) Scopul (specificarea tratamentului recomandat, de exemplu: operație, protezare, tratament, recuperare etc.)

.....
.....;
b) Estimarea beneficiului pentru bolnav

.....

.....

c) Locul (clinica recomandată), țara, orașul, telefon, fax

.....
.....;
d) Estimarea duratei pentru tratamentul recomandat

.....
;
 e) Dacă bolnavul are nevoie de însoțitor — motivare

Semnăturile membrilor comisiei:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Aprobarea Comisiei de specialitate a Ministerului Sănătății și Familiei:

Președinte,

ANEXA Nr. 4

Unitatea sanitară.....

Nr. /

**FIȘA DE TRIMITERE
 la Comisia de specialitate hematologie, pentru evaluarea indicației
 de transplant de celule STEM hematopoietice**

(A se completa cu majuscule toate rubricile, respectându-se integral toate datele cerute.)

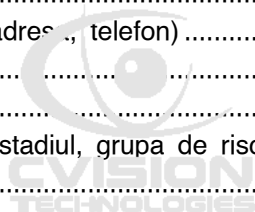
Numele bolnavului
 Prenumele bolnavului
 Numele purtat anterior, vârsta, sexul
 Locul nașterii, data nașterii
 Mama tata
 Buletin/carte de identitate nr. seria, eliberat la data
 Organul emitent

Domiciliul stabil:

Județul/sectorul, orașul/comuna
 Strada nr.
 Blocul, scara, etajul, apartamentul
 Telefon (domiciliu), alte telefoane
 Alte adrese
 Locul de muncă (instituția, adresa, telefon)

Persoane de contact (grad de rudenie, nume, prenume, adresă, telefon)

Diagnostic (în detaliu: forma celulară, forma imunologică, stadiul, grupa de risc)

.....

 Data diagnosticului

Locul diagnosticului: Instituția

Adresa instituției

.....

.....

Telefon, fax

Medic

Elemente de susținere a diagnosticului (forma celulară, forma imunologică, stadiul, grupa de risc). A se preciza locul efectuării examenelor, dacă acesta diferă de locul diagnosticului:

• examen clinic

.....

• examene hematologice

.....

• examene citochimice și/sau imunohistochimice

.....

• examene biochimice (cu valorile normale ale metodei)

.....

• examene imunologice (imunoserologice, imunohistochimice)

.....

• examene citogenice

.....

• examene radiologice (imagistice)

.....

• alte examene

.....

.....

 Examenе stomatologice

.....

 Parafa și semnătura medicului specialist

Consult neurologic

.....

 Parafa și semnătura medicului specialist

Consult psihiatric.....

.....

 Parafa și semnătura medicului specialist

Expertiza psihologică

.....

 Parafa și semnătura medicului specialist

Situația bolii la momentul formulării cererii de transplant

.....

 Elemente de fundamentare a cererii de transplant

.....

 Ultimul bilanț: data

Indice Karnofsky (modificat pentru copii) Testul HIV

Radiografia toracică (f + p)

Teste funcționale ventilatorii: VEMS CV CPT

FVC (opțional) FEVI (opțional)

Indice de difuziune a CO (opțional)

Puls/AV TA ECG

.....

 Ecocardiograma (FEVS).....

.....

 EEG (opțional)

Examenul fundului de ochi

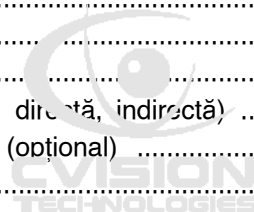
Examenul LCR

AST/ALT Bilirubina serică (totală, directă, indirectă)

Creatinina serică Cl. Creatinină (opțional)

Uree sanguină Acid uric sanguin

Hemograma completă

Centrul

Alte observații ale comisiei

.....

.....

.....

Asigurarea de sănătate/Nr. carnet de asigurat

Comisia de specialitate teritorială:

Președinte

Membri: 1.

2.

3.

Aprobarea comisiei de specialitate a Ministerului Sănătății și Familiei:

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 5

DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

(adresa, telefon, fax)

Nr. /

Către

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Direcția generală de asistență medicală și farmaceutică

Vă trimitem alăturat dosarul medical al pacientului cu diagnosticul, care are recomandarea Comisiei medicale de pentru trimiterea la tratament medical în, în vederea efectuării

Vă rugăm să analizați și să dispuneți finanțarea cu echivalentul în lei al sumei de, din care: cheltuieli de tratament =
 cheltuieli de cazare =
 cheltuieli de transport =

Vă mulțumim,

Director,

.....

Director adjunct financiar-contabil,

Regia Autonomă Monitorul Oficial

în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București
Tel.: 411.58.33 E-mail: multimed@bx.logicnet.ro
Fax: 410.77.36 Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN

Un alt mod de a te informa - prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării.

Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

ACCESIBILITATE

Prețul unui abonament **anual** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I numere bis** - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - este de **156 USD** pentru un echipament de tip server sau monopost.

În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **6 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de cinci stații de lucru.

Prețul unui abonament **anual** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a** - Dezbateri parlamentare - este de **132 USD**.

Prețul unui abonament **anual** la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a** - Publicații și anunțuri - este de **48 USD**.

Prețul unui abonament **lunar** la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a** - Achiziții publice - este de **13 USD/lună**.

Abonamentele se pot încheia pe orice perioadă a anului calendaristic, prețul reducându-se în mod proporțional.

DIVERSITATE

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **monitoarele oficiale** aferente oricărui an din perioada **1995 - 2000 (62 USD/an)**
- **selecții de monitoare oficiale**, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 USD/pag.**)
- **selecții din monitoarele oficiale a diferitelor acte normative (0,10 USD/pag.)**
- lucrarea editată de R.A.M.O. "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 decembrie 1989 - 31 ianuarie 2001" (**15 USD**)

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc.....	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale.....	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii.....	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate.....	3,7 USD
Legislația viei și vinului*.....	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice.....	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului*.....	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*.....	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar.....	1,4 USD
Impozitul pe venit.....	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a II-a.....	7,8 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.....	3 USD
Circulația rutieră.....	20 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune			
	română	franceză	engleză	germană rusă
Contractul de management. Selecționarea și numirea managerilor*.....	1,6	3,6	3,6	
Reglementări privind regimul investițiilor străine*.....	2,4	5,3	5,2	
Legea învățământului*.....	2,4	5,4	4,6	5,4
Lege privind valorile mobiliare și bursele de valori*.....	2,1	4,6	4,5	
Legea protecției mediului.....	1,7	3,8	3,6	
Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului.....	3,1	6,4	6,6	
Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ.....	1,8	3,8	3,8	
Legea fondului funciar. Legea cadastrului și a publicității imobiliare*.....	2,4	5,2	5	
Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	2,1	4,4	4,2	
Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*.....	1,4	3	3	
Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare.....	1,1	2,5	2,4	
Legea apelor.....	2,4	5,4	5,1	
Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social.....	0,3		0,6	
Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare.....	1,1		2,5	2,5
Amenajarea teritoriului național.....	0,5	1	1	
Societăți comerciale. Registrul comerțului.....	3,6	7,8	7,7	
Legislație bancară.....	2,9	6,2	6,2	
Avocatul Poporului.....	1,4	2,8	2,9	
Dezvoltarea regională în România.....	0,3	0,8	0,7	
Proprietatea publică și concesionile.....	1	2,1	2,1	
Prevenirea și sancționarea spălării banilor.....	0,4	0,8	0,8	
Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate.....	4	8,4	8,3	
Investiții directe și dezvoltarea activității economice*.....	0,8	1,6	1,5	
Ordinea publică, apărarea și siguranța națională.....	2	4,4	4,3	
Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție.....	3,2	6,9	6,9	
Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică.....	0,6	1,3	1,2	
Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale.....	3,2	7,1	7,8	
Asigurări și reasigurări în România.....	0,6	1,2	1,1	
Fondul funciar.....	7,2	15,3	14,8	
Reglementări privind locuința.....	3,3	7,1	6,8	
Alegeri parlamentare și prezidențiale.....	3,8	8,2	8,2	
Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune.....	1	2,2	2,2	
Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	0,5	1	1	
Reglementări privind corupția și crima organizată.....	1,3	2,8	2,8	

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data prelucrării informației, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro